

1848-05-06

AFSENDER

Anna Krebs

MODTAGER

P.C. Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Afsendersted:

Læsø

Arkivplacering:

Mappe 81 nr. 12

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription.

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription.

Lørdag for at samle med de Gale i
 Gude-Sommerlege. Hvor var han dog
 lig — han sat var saa hævnlyst paa
 og blide, at det iøvrigt. Politi havde
 saare ham saa dybt, saa blide var
 han, at man ogsaa var af hans eget
 Lys. Ikke vidste at overdele det, men
 det var iøvrigt. Politidirektøren
 Gengæld. Han var det dermed blide
 ved og han dog var først og længst
 i sin. Overbevisning som nogen
 Mand. Nu da han var borte vil han
 det nok forsvinde, hvad den har
 i hand, nu vil det fortælle hans
 Sandt — men sandtvis man kan
 vidste den danske Renset fide paa et
 Lys — den Lys, han var altsig
 Naturen har talte sin varmeste
 han var det af de fæ, som havde
 sin til at se at alle det Renset var
 og altsig, naar det blot var
 og lydeligt. Det er sandt nok, som
 havde den af mange, som
 med Naturen — men der er Faa, der
 som har været med Naturen og altsig
 den som han. — De for skriver jeg
 ikke for at overbevise dem om hans
 Lys. De kjendte og forstod ham
 godt som jeg, disse Lys over
 jeg kan med idene med sigtende
 for at tale med ham om det var
 den. Ja, han var meget godt —

[illegible]

men man behøvede sandtøgen ikke længe at angaa
 dette skæbne, for at gjæde hans Vard. Det som
 jeg vil sige om hans Angaard, er det som vi fælledeligt
 De finder og høge som bedre ved, hvad hans Vard

Hans Landstads og hans Angaard

SKOVGAARD-MUSEET
 1887-88 Nr. 1/2

have talt i ham, og man vil, at Høsten har talt i af
 sine brødt Gjæde. - Hans Likheds gamle Vard! Det brød
 hende! Han De med Nøjet, og hvorledes han har det saa
 fed og velskaget, og det i Dem, som jeg har set kommer
 snart. Alle det vil sige, Det er hans Vard.

Gave 2. 2. Mai 18

Hans Angaard! Det er den
 to Faderlandet af 1. Mai det
 vangelige Bredskab, at en fælledet
 landstog har fundet Løsen og et
 tilfældigt Bred paa Marken. Hvad
 jeg har talt om dette lange Bred
 skal behøve jeg vel ikke at fortælle
 om Dem. Vi have talt meget om
 saa stort et Tab, at vi vel aldrig
 ganske vil forvilde det. Dette har
 faste, vilge, opoffrende, selvsørg,
 lunde Hjerte har optaget at have
 dette Hjerte, der havde Hjertelighed med
 et at elskede det Skæde. Alligevel
 har Mennesket sødt til det smukke
 Krig. Ige fra Begyndelse med til den
 alle Det. Ja, han havde tilføjet sin
 Hjertelighed, alle hans var den Hjertelig
 hed, som vi give Høstet, og
 elsker alle det, som er godt og naturligt.
 Denne Land, som var højt sigte til
 Høst, som var utvælsk Skæde efter
 af finde det Bred, som var bekræftet
 lyttede til enhver Høstet for at kunne
 vare udfordret med alle, med alle, den
 ene Land, som i sin vandelige Bred
 med skindene bragte til at kende os
 eget Bred, der var med Hjerte for hans
 denne Bred, høje Land har sin fælledet